

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วง
 สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ
 Factors Related to Anxiety Among Delivery Employees at a Logistic Company
 During The COVID-19 Pandemic, Bang Sao Thong District, Samut Prakan Province

อริศรา โสมัจฉา*, กุลสตรี สวัสดิ์พิพัฒน์ผล, ปฎิภาณ แก้วหมื่นทรง,
 กิตติวิภา นาคนาวา, ศุภลักษณ์ ทองสุก, อัคราช ภมรพล
 คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
 *Email : arissarasomajcha@gmail.com

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการป้องกันตนเองในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ปัจจัยความรู้เกี่ยวกับเชื้อไวรัสโควิด-19 ปัจจัยการรับรู้ข่าวสาร และปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการป้องกันตนเองในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ด้านการปฏิบัติงาน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ($p < 0.05$) เพื่อสามารถใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น ในการปรับตัวของพนักงานขนส่งเพื่อลดความวิตกกังวลในการทำงานและสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรมการป้องกันตนเองในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้

คำสำคัญ : พนักงานขนส่งสินค้า เชื้อไวรัสโควิด-19 ความวิตกกังวล

Abstract

The purpose of this research was to study the relationship between personal factors, Factors in self-protection behavior during the epidemic situation of COVID-19 Factors of knowledge about the COVID-19 virus. Factors of perception of information. And the factors of working environment and anxiety of a private transport employee During the epidemic situation of the COVID-19 virus Bang Sao Thong District The results of the research found that the factors associated with anxiety of a private transport employee were statistically significant, namely gender and self-defense behavior factors during the COVID-19 epidemic situation. Operational and interpersonal relationships ($p < 0.05$) to be used as preliminary data. To adjust the transport workers to reduce work anxiety and can be used as a guideline to promote health care and self-protection behavior during the epidemic situation of COVID-19.

Keywords : delivery employees at a logistic company /COVID-19/anxiety

บทนำ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ทั่วโลกยังคงทวีความรุนแรง จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) วันที่ 21 สิงหาคม 2564 มีผู้ติดเชื้อโคโรนา-19 ทั่วโลกสะสมอยู่ที่ 211,553,537 ราย ผู้เสียชีวิต 4,427,767 รายและยังพบผู้ติดเชื้อรายใหม่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (WHO,2564: ออนไลน์) จากข้อมูลของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (Department of Disease Control, Ministry of Public Health) วันที่ 21 สิงหาคม 2564 ประเทศไทยติดอันดับ 33 ที่มียอดผู้ติดเชื้อโคโรนา-19 สะสมมากที่สุดของโลก คือ 1,030,281 ราย ผู้เสียชีวิต 9,087 ราย (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข,2564: ออนไลน์) ทำให้ประเทศไทยได้ประกาศมาตรการป้องกันโรคขึ้น โดยใช้ประกาศข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 30) ยังมีคำสั่งปรับพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวดเป็น 29 จังหวัด (ราชกิจจานุเบกษา,2564:ออนไลน์)

ปัจจุบันภาครัฐมีการออกมาตรการควบคุมสถานการณ์อย่างเข้มงวดอีกครั้ง ส่งผลต่อการส่งสินค้าเนื่องจากการงดการเดินทางพบปะกัน และหลีกเลี่ยงการออกจากบ้านเพื่อซื้อสินค้า จึงทำให้การซื้อสินค้าออนไลน์ในประเทศไทยเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 โดยผู้บริโภคจะซื้อสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้นในแพลตฟอร์มต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น Facebook, Instagram, LINE Official Account, Lazada, Shopee หรือเว็บไซต์ของแบรนด์ต่าง ๆ นั้นเพิ่มขึ้นอย่างมาก (Primal Agency,2564: ออนไลน์) ทำให้มียอดสินค้าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละวันมีจำนวนมาก จึงเกิดปัญหาการจัดส่งล่าช้าตามมา ประกอบกับปัญหาพนักงานติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ทำให้เกิดการระงับการจัดส่งสินค้า (TODAY Bizview,2564: ออนไลน์)

บริษัทขนส่งเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทย เผยว่า ช่วงนี้มีปริมาณพัสดุนำส่งมากกว่าปกติเฉลี่ยต่อวันสูงขึ้นประมาณ 20-30% ทำให้ต้องเร่งบริหารจัดการไม่ให้ส่งสินค้าล่าช้า ส่วนสถานการณ์โควิด-19 ในปัจจุบัน จากพนักงานกว่า 20,000 คน มีผู้ติดเชื้อไม่เกิน 5-10 คน และทุกกรณีเป็นการติดเชื้อจากคนในครอบครัวหรือชุมชน ไม่พบการติดเชื้อระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ แต่หากพบพนักงานติดเชื้อโควิด-19 ก็จะดำเนินการตามมาตรการที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความสะอาดฆ่าเชื้อตามมาตรฐานสาธารณสุข (TODAY Bizview,2564: ออนไลน์)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ทำให้คณะผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล รวมถึงระดับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 อำเภอบางเสาธงจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

วิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง (cross-sectional descriptive research) ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 157 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้มาจากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane (วัลลภ รัฐฉัตรานนท์, 2562) ใช้กลุ่มตัวอย่าง 125 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 6 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	9	ข้อ
ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันตนเองในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19	จำนวน	17	ข้อ
ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อประเมินความรู้เกี่ยวกับเชื้อไวรัสโควิด-19	จำนวน	12	ข้อ
ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยการรับรู้ข่าวสาร	จำนวน	12	ข้อ
ส่วนที่ 5 แบบสอบถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	จำนวน	16	ข้อ
ส่วนที่ 6 แบบวัดระดับความวิตกกังวล	จำนวน	20	ข้อ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 9 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำตอบประกอบด้วย ชื่อ-สกุล เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลา ในการนอนเฉลี่ย ระยะเวลาในการทำงานเฉลี่ย โรคประจำตัว และยานพาหนะที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านพฤติกรรมการป้องกันตนเองในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จำนวน 17 ข้อ เกณฑ์กำหนดระดับคะแนนปัจจัยด้านพฤติกรรมการป้องกันตนเองในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

คะแนนตั้งแต่ 47.00-70.00 แปลความได้ว่า มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองในระดับมาก

คะแนนตั้งแต่ 24.00-46.00 แปลความได้ว่า มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 0.00-23.00 แปลความได้ว่า มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองในระดับน้อย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อประเมินความรู้เกี่ยวกับเชื้อไวรัสโควิด-19 จำนวน 12 ข้อ เกณฑ์กำหนดระดับคะแนนเฉลี่ยประเมินความรู้เกี่ยวกับเชื้อไวรัสโควิด-19

คะแนนตั้งแต่ 9-12 แปลความได้ว่า มีความรู้ในระดับดี

คะแนนตั้งแต่ 5-8 แปลความได้ว่า มีความรู้ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 0-4 แปลความได้ว่า มีความรู้ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยการรับรู้ข่าวสารในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโควิด-19 จำนวน 12 ข้อ โดยมีเกณฑ์การแปลผลคะแนน ดังนี้

คะแนนตั้งแต่ 48-60 แปลความได้ว่า มีการรับรู้ในระดับมาก

คะแนนตั้งแต่ 32-47 แปลความได้ว่า มีการรับรู้ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 16-31 แปลความได้ว่า มีการรับรู้ในระดับน้อย

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ ด้านการปฏิบัติงาน จำนวน 9 ข้อ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จำนวน 7 ข้อ โดยมีเกณฑ์การแปลผลคะแนน ดังนี้

คะแนนตั้งแต่ 60-80 แปลความได้ว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก

คะแนนตั้งแต่ 38-59 แปลความได้ว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 16-37 แปลความได้ว่า มีความคิดเห็นในระดับน้อย

ส่วนที่ 6 แบบวัดระดับความวิตกกังวล จำนวน 20 ข้อ คะแนนรวมทั้งหมดมีค่าคะแนนสูงสุด 80 คะแนน ค่าคะแนนต่ำสุด 20 คะแนน แบ่งระดับความวิตกกังวล ดังนี้

ช่วงคะแนน 20 - 40 คะแนน แสดงว่า มีความวิตกกังวลเล็กน้อย

ช่วงคะแนน 41 - 60 คะแนน แสดงว่า มีความวิตกกังวลบ้าง

ช่วงคะแนน 61 - 70 คะแนน แสดงว่า มีความวิตกกังวลค่อนข้างมาก

ช่วงคะแนน 71 - 80 คะแนน แสดงว่า มีความวิตกกังวลมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi-Square Test)

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัยตามความยินยอมและความสมัครใจ โดยใช้หลักการคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนของผู้ให้ข้อมูล ทำการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัยขั้นตอนการการเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เลขที่รับรอง อ.1156/2564

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ พบว่า จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-29 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 53.60 มีสถานภาพเป็นสถานภาพโสด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 65.60 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 ส่วนใหญ่ระยะเวลาในการนอนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 7-9 ชั่วโมง/วัน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 มีระยะเวลาในการทำงานเฉลี่ย 8 ชั่วโมง/วัน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 91.20 และมียานพาหนะที่ใช้ในการปฏิบัติงานเป็นรถจักรยานยนต์ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันตนเองในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการป้องกันตนเองของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า พนักงานขนส่งส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับมาก จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อประเมินความรู้เกี่ยวกับเชื้อไวรัสโควิด-19 ผลการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับเชื้อไวรัสโควิด-19 ของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า พนักงานขนส่งส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเชื้อไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับดี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 54.40

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยการรับรู้ข่าวสาร ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า พนักงานขนส่งส่วนใหญ่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเชื้อไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 72.80

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งประกอบด้วย ด้านการปฏิบัติงานมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20 และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80

ตอนที่ 6 แบบวัดระดับความวิตกกังวล ผลการวิเคราะห์ระดับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า พนักงานขนส่งส่วนใหญ่มีระดับความวิตกกังวล อยู่ในระดับความวิตกกังวลบ้าง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 84.80

สรุปผลและอภิปราย

เพศ มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p -value = 0.015) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร รุ่งเรืองกลกิจ ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศภาวะกับสุขภาพจิต พบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศสภาพมีผลต่อสุขภาพจิต ความชุกของการเกิดความผิดปกติทางจิตในทุกวัยในระดับประเทศ แสดงให้เห็นว่า ความวิตกกังวลเพศหญิงมีความเสี่ยงในการเกิดมากกว่าเพศชาย และข้อมูลความผิดปกติทางจิตในประเทศไทย บ่งบอกว่าเพศหญิงเป็นโรควิตกกังวล ร้อยละ 2.35 ซึ่งมากกว่าเพศชาย (สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, 2553 :114-115) รวมทั้งเพศหญิงเป็นเพศที่มีอาการคิดมาก หรือมีความวิตกกังวล ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิงทั้งหมด 24 คน มีผู้ที่มีความวิตกกังวลมาก 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ซึ่งมีมากกว่าเพศชายที่มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 101 มีผู้ที่มีความวิตกกังวลมากเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการป้องกันตนเองในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p -value = 0.002) เนื่องจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่า พนักงานขนส่งส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเชื้อไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 89.70 และมีความวิตกกังวลในระดับความวิตกกังวลบ้าง อาจจะเนื่องด้วยทางสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งมีมาตรการป้องกันการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐจิต อันเมฆจินดา คงเจริญ อัญมณี ตนคลัง และอาริสา เอ็มบุตร ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยด้านจิตวิทยากับพฤติกรรมขับขี่ไม่ปลอดภัยในจังหวัดภูเก็ต พบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยาและพฤติกรรมการขับขี่ไม่ปลอดภัยมีความสัมพันธ์กัน (ญัฐจิต อันเมฆ จินดา คงเจริญ อัญมณี ตนคลัง และอาริสา เอ็มบุตร, 2563) และจากข้อมูลของศูนย์ข้อมูล COVID-19 ของประเทศไทย ประชากรมีพฤติกรรมการป้องกันตนเอง โดยภาพรวมร้อยละ 80.7 โดยมีการสวมหน้ากากอนามัยร้อยละ 87.9 การล้างมือด้วยสบู่หรือเจลแอลกอฮอล์ร้อยละ 86.2 ระวังไม่อยู่ใกล้คนอื่นร้อยละ 73.4 และการไม่ไอจามรดกัน ร้อยละ 72.4 (ศูนย์ข้อมูล COVID-19 ของประเทศไทย, 2564 : ออนไลน์)

ด้านการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p -value = 0.039) เนื่องจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานส่งผลทำให้เกิดวิตกกังวล เนื่องจากปริมาณงานที่มีมาก การทำงานที่เร่งรีบมีเวลาเป็นตัวกำหนด และกฎระเบียบที่มีมากยิ่งขึ้นในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส-19 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพล บรรดาศักดิ์ กนกอร ชาวเวียง นฤมล จันทระเกษม สมหวัง โรจนะ และกนกพร เทียนคำศรี ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลของนักศึกษาพยาบาลระหว่างฝึกปฏิบัติงานหอผู้ป่วยหนัก พบว่า การปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ธนพล บรรดาศักดิ์ กนกอร ชาวเวียง นฤมล จันทระเกษม สมหวัง โรจนะ และกนกพร เทียนคำศรี, 2560: 7-16) และจากที่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้ทางรัฐบาลได้ประกาศมาตรการป้องกันโรคขึ้น โดยใช้ประกาศข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 (ราชกิจจานุเบกษา, 2564:ออนไลน์)

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลของพนักงานขนส่งเอกชนแห่งหนึ่ง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p -value = 0.001) เนื่องจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลส่งผลทำให้เกิดความตึงเครียด ส่วนมากจะเป็นเรื่อง เพื่อนร่วมงานไม่รับฟังความคิดเห็น หรือยอมรับความสามารถ และพนักงานในที่ทำงานมีการแบ่งพักพวก จำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 16.80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพล บรรดาศักดิ์ กนกอร ชาวเวียง นฤมล จันทระเกษม สมหวัง โรจนะ และกนกพร เทียนคำศรี ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลของนักศึกษาพยาบาลระหว่างฝึกปฏิบัติงานหอผู้ป่วยหนัก พบว่า สัมพันธภาพกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ธนพล บรรดาศักดิ์ กนกอร ชาวเวียง นฤมล จันทระเกษม สมหวัง โรจนะ และกนกพร เทียนคำศรี, 2560: 7-16) ปัทมา สุบรรณจ้อย (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์พัฒนาขึ้นกับเพื่อนร่วมงาน เนื่องจากการทำงานต้องมีการร่วมงานกับทั้งเพื่อนร่วมงาน และหัวหน้างาน ต้องมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งการทำงานเป็นทีมกับเพื่อนร่วมงานที่ไม่คุ้นเคยกัน ในการปฏิบัติงานจะ

ทำให้พนักงานขนส่งเกิดความกลัว วิดกกังวล ไม่สามารถปรับตัวได้แต่การเรียนรู้งานจะทำให้ความวิตกกังวลนั้นดีขึ้นเรื่อย ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2564). *ข้อมูลผู้ติดเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 ในประเทศ*, สืบค้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564. จาก, <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia>
- ฐิติ หนูราช, อุบลทิพย์ ไชยแสง, กรวิชญ์ ชีรวาณิชย์ และเลิศลักษณ์ เรืองทอง. (2562). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความวิตกกังวลในการรักษาทางทันตกรรมของกลุ่มวัยทำงานอายุ 35 - 44 ปี ในเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคูหาใต้ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา. *วารสารสาธารณสุขและวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 2(3), 29-43. สืบค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2564, จาก <file:///C:/Users/lenovo/Downloads/185973-Article%20Text-736449-1-10-20191106.pdf>
- ณัฐจิต อันเมฆ จินดา คงเจริญ อัญมณี ตนคลัง และอาริสา เอ็มบุตร. (2563). *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*, 15(2), 16-21 สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/phjbuu/article/view/212763/167474>
- ชนพล บรรดาศักดิ์ และคณะ. (2560). *วารสารศูนย์การศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก โรงพยาบาลพระปกเกล้า*, 34(1), 6-15 สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/ppkjournal/article/view/79549/63527>
- นิลกุล เฟื่องจากรุก. (ม.ป.ป.). *วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต*, 5(1), 26-34 สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://www.dmh.go.th/abstract/nurse/details.asp>
- ปัทมา สุบรรณจ้อย (ม.ป.ป.). *ปฏิสัมพันธ์พัฒนา กับเพื่อนร่วมงาน*. สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://ea.grad.ssru.ac.th/useruploads/files/20200721/22c20548fa2795021ebde8613d321a81d43adebe.pdf>
- พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548. (2564, 1 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 138 ตอนพิเศษ 173 ง. หน้า 1-7.
- ศูนย์ข้อมูล COVID-19 ของประเทศไทย. (2564). *พฤติกรรมป้องกันตนเองของประชากรไทย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://facebook.com/informationcovid19>
- สมพร รุ่งเรืองกลกิจ. (2553). *วารสารสมาคมนจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 55(1), 109-118 สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://www.psychiatry.or.th/JOURNAL/55-1/11-Somporn.pdf>
- สุกัญญา เอกปัญญาสกุล. (2563). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความวิตกกังวลจากการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ COVID -19 ในประชากร เขตกรุงเทพมหานคร*. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาบัณฑิต สาขาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุดารัตน์ ชัยอาจ และพวงพยอม ปัญญา. (ม.ป.ป.). *วารสารสหภาพพยาบาล*, 20(2), 8-10 สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2564, จาก <file:///C:/Users/lenovo/Downloads/2241-Article%20Text-4724-1-10-20120822.pdf>

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO). (2564). *ข้อมูลผู้เชื้อโคโรนาไวรัส 2019ทั่วโลก*. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564. จาก, <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019>

H. Issever, L. Onen, H.H. Sabuncu และ O. Altunkaynak. (2002). Personality characteristics, psychological symptoms and anxiety levels of drivers in charge of urban transportation in Istanbul. *Occup. Med*, 52(6), 297-303. Retrieved August 25,2021, from <https://academic.oup.com/occmed/article>

Neera Katwal & T.J. Kamalanabhan, (n.d.). Anxiety, Locus of Control, Subjective Well Being and Knowledge of Road Rules Correlates of Accidents among Public Transport Drivers. *IFE Psychologia*. 9(2), 27-38 Retrieved August 25,2021, from <https://www.ajol.info/index.php/ifep/article/view/23614>

Primal Agency. (2564). *โควิด 19 กับผู้บริโภคไทย เผยสถิติพฤติกรรมการซื้อของคนไทยช่วงโควิด 19 ผ่านช่องทาง SOCIAL COMMERCE*. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564. จาก, <https://www.primal.co.th/th/social/social-commerce-thailand-usage/>

TNN online. (2564). *เปิด 6 กลุ่มอาชีพ ที่สามารถเดินทางช่วง 'เคอร์ฟิว' และ 'ล็อกดาวน์' ได้*. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564. จาก, <https://www.tnnthailand.com/news>

TODAY Bizview. (2564). *“พัสดุล้น ส่งช้า” เช็กสถานะขนส่งไทย วิฤตโควิดที่กระทบหนักกว่าทุกระลอก*. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564. จาก, <https://workpointtoday.com/thai-express-business-status01/>